

Nr 56.

Av herr **von Friesen**, om ersättning till tandläkaren S. Nylén för ekonomiska förluster på grund av sjukdomsfall under tjänstgöring såsom tandläkare vid flyktingläger.

I propositionerna nr 281 och 327/1946 och riksdagens skrivelser nr 389 och 512/1946 ha statsmakterna intagit den principiella ståndpunkten, att de personer, som under deltagande i den efter det sista världskrigets avslutande genom statens försorg bedrivna hjälpverksamheten bland i Sverige vistande flyktingar drabbats av sjukdom, borde tillerkännas ersättning av staten.

Enligt sistnämnda proposition och riksdagsskrivelse skall till sådana personer, å vilka olycksfalls- eller yrkessjukdomsförsäkringslagens föreskrifter icke vare sig direkt eller med stöd av förstnämnda proposition och riksdagsskrivelse varit tillämpliga, ersättning utgå enligt de grunder, som i militärersättningsförordningen angivas för andra än värnpliktiga.

I cirkulärskrivelse sommaren 1945 riktade kungl. medicinalstyrelsen en uppmaning till Sveriges tandläkare att delta i pågående hjälpaktioner för flyktingar, och efter anmodan från vederbörande civilförsvarschef tjänstgjorde nämnda sommar tandläkaren Sigvald Nylén i Reftele, numera i Jönköping, såsom tandläkare vid flyktinglägren i Reftele och Bredaryd. Den 5 september 1945 insjunknade han och inlades på epidemisjukhuset i Jönköping, där det konstaterades, att han led av den i Sverige synnerligen sällsynta sjukdomen paratyfus A, vilken sjukdom han otvivelaktigt ådragit sig genom smitta från någon eller några av internerna i lägren. Tandläkare Nylén vårdades å epidemisjukhuset i Jönköping till den 17 december 1945, då han utskrevs såsom konvalescent. Den 1 februari 1946 var han så återställd, att han i viss ringa utsträckning kunde återupptaga sitt arbete, men först den 15 mars 1946 var han så återställd, att han kunde sägas hava återvunnit full arbetsförmåga.

Genom denna sin sjukdom har tandläkare Nylén lidit en icke oväsentlig ekonomisk förlust, dels genom direkta kostnader i samband med sjukdomen, dels ock genom att han utan motsvarande arbetsinkomster nödgats erlagga för sin praktik fasta utgifter, såsom t. ex. löner till tandsköterska och tekniker, hyra för praktiklokal m. m.

Den uteblivna arbetsinkomsten torde det vara relativt svårt att exakt ange, men av tandläkare Nyléns deklARATIONER för inkomståren 1944 och 1945 framgår att minskningen av nettotinkomsten av praktiken år 1945 i förhållande till år 1944 utgjorde 8 560 kronor motsvarande 2 140 kronor för envar av de 4 månader under 1945, som total arbetsförmåga förelåg. Hans

totala inkomstminskning tiden 5/9 1945—15/3 1946, varvid för tiden efter 1 februari 1946 räknas med till hälften nedsatt arbetsförmåga, kan därför uppskattas till 12 305 kronor, vartill komma hans kostnader för transporter till och från sjukhuset i Jönköping samt vårdavgift 181 kronor, varför hans ekonomiska förlust på grund av den iråkade sjukdomen uppgår till sammanlagt 12 486 kronor.

Det ersättningsbelopp, som tandläkare Nylén kommer att erhålla, torde enligt från riksförsäkringsanstalten under hand inhämtade upplysningar komma att uppgå till cirka 1 268 kronor, vilket belopp emellertid icke på långt när täcker ens hans direkta fasta kostnader för praktiken under hans sjukdomstid, långt mindre hans faktiska förluster.

Det kan icke anses tillfredsställande att en person, som under sitt deltagande i av staten anordnad humanitär hjälpverksamhet ådragit sig en smittosam sjukdom, därigenom skall vidkännas så väsentligt ekonomiskt avbräck som i detta fall har skett. Det är därför skäligt, att han genom statens försorg beredes ersättning jämväl för viss del av den kvarstående förlusten, utgörande 12 486—1 268 eller 11 218 kronor, lämpligen med 50 procent av denna, eller i avrundat tal 5 600.

I anslutning till vad här sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna tandläkaren Sigvald Nylén i Jönköping ersättning för på grund av sjukdomsfall under tjänstgöring såsom tandläkare vid flyktingläger lidna ekonomiska förluster med ett belopp av 5 600 kronor, att utgå av det under femte huvudtiteln uppförda förslagsanslaget till Statsverket åliggande, av andra medel ej utgående ersättningar i anledning av olycksfall i arbete m. m.

Stockholm den 17 januari 1947.

Bertil von Friesen.